

Skulle det mod forventning vise sig, at der ikke i fredstid kan fremskaffes fornødent personale ad denne vej, må man optage spørgsmålet om tilvejebringelse af særlig hjemmel for tvungen tjeneste i bedriftsværnene. Under alvorligere forhold vil bestemmelsen i forslaget § 29 om civilforsvarspligt kunne bringes i anvendelse.

Til spørgsmål 26:

Som nævnt ovenfor forudsættes bedriftsværnenes personale under fredsforhold tilvejebragt ad frivillighedens vej, og det er ikke tanken, at der skal ydes vederlag for den begrænsede tjeneste, der vil blive tale om under fredelige forhold.

Under ekstraordinære forhold må der — efter de erfaringer, der blev gjort under krigen — sikkert ydes vederlag til personalet, ligesom der — i lighed med, hvad der var tilfældet under krigen — må træffes ordninger, der sikrer arbejderne mod løntab som følge af tjeneste i bedriftsværnene.

Under krigen blev disse spørgsmål ordnet ved forhandlinger mellem arbejdernes og arbejdsgivernes organisationer, og man har derfor ikke ment, at det skulle være nødvendigt på forhånd at fastsætte regler herom. Skulle det i fremtiden ikke vise sig muligt at få disse spørgsmål løst ad forhandlingens vej, bør der tilvejebringes hjemmel for en løsning af spørgsmålene.

Der synes ligesom hidtil ikke at være grundlag for at yde indehaverne af virksomheder, der er pligtige at organisere bedriftsværn, vederlag for de hermed forbundne udgifter, idet disse må indregnes i de pågældende virksomheders driftsomkostninger (i lighed med udgifterne til andre lovbestemte beskyttelsesforanstaltninger).

Til spørgsmål 28:

Husvagtordningen var oprindeligt organiseret til bekæmpelse af brandbomber af den før krigen sædvanlige type, de små 2 kg elektronbrandbomber. Under den tekniske udvikling af brandbomberne under krigen, der efterhånden medførte, at væsentligt større og mere effektive bombetyper blev taget i anvendelse, viste husvagtordningen sig ikke at være tilstrækkelig effektiv. Husvagterne var forsynet med for svagt materiel, og systemet muliggjorde ikke en samlet koncentreret indsats til bekæmpelse af indtrådte skader.

Hertil kommer, at uanset at der af mange husvagter udførtes et stort og dygtigt arbejde, var selve husvagtordningen tung at administrere, og at det stive beskikkelses-system medførte, at ordningen i mange tilfælde kun blev en papirordning.

Man var derfor i slutningen af krigen inde på planer om at foretage en udbygning af egenbeskyttelsen gennem oprettelsen af karréværn, bestående af en frivillig karréluftværnsskolonne til løsning af brand-, rednings- og sanitetsopgaver, under ledelse af en særlig uddannet karréluftværnsleder. Planerne herom blev dog på grund af et af det tyske politi nedlagt forbud ikke ført ud i livet.

Med karréværnskolonnerne vil man være i stand til at foretage en langt kraftigere koncentreret indsats til skadebekæmpelse, end husvagterne kan præstere. Dette skyldes tildels selve organisationsformen, men i et vist omfang tillige, at disse kolonner kan forsynes med sværere materiel, navnlig håndkraftsprøjter.
